

Република Србија
УПРАВНИ СУД
3 У 16839/10
07.09.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранка Ињац, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Биљане Тамбурковски Баковић, чланова већа, са судијским помоћником Светланом Живановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ЗЗИГБ из Б, кога заступа директор МЗ, против туженог Министарства животне средине и просторног планирања, Сектора за грађевинарство и инвестиционе пројекте, ради поништаја решења број ... од ... године у правној ствари грађевинској, у нејавној седници већа одржаној дана 07.09.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије, Сектора за грађевинарство и инвестиционе пројекте број ... од ... године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Грађевинског инспектора Одсека за грађевинску инспекцију, Одељења за

грађевинску инспекцију и извршни поступак, Сектора грађевинске инспекције Секретаријата за имовинско правне послове и грађевинску инспекцију Града Б ... број ... од ... године којим је инвеститору радова, ЗЗИГБ из Б, који заступа директор МЗ, извођачу радова Предузећу “СИ” из Б, које заступа директор ЖС, на извођењу грађевинских радова на објекту у Улици ..., у Б, наложено да санира оштећења у стамбеној згради у Улици ..., у Б, која су настала као последица извођења грађевинских радова у Улици ..., у року од 15 дана од дана пријема тог решења, с тим да о предузетим мерама извести Сектор грађевинске инспекције.

У тужби којом је покренуо управни спор, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога, наводећи да се, у конкретном случају, не ради о предузимању мера за безбедност објекта у изградњи нити уклањању недостатака везаних за те мере, већ се ради о насталој штети на суседном објекту, за шта је, по мишљењу тужиоца, надлежан редован суд. Даље наводи да је диспозитив првостепеног решења, које је потврђено оспореним решењем, неодређен, јер не наводи која оштећења и у којој мери треба санирати, што је у супротности са чл.198.тач.2.Закона о општем управном поступку. Са свега изложеног, предложио је да суд тужбу уважи а оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу, остао је у свему при разлозима датим образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33.став 2. и 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл.41.став 1. истог Закона, Управни суд је, након разматрања навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари, нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења, по налажењу другостепеног органа, правилно је поступио првостепени орган када је донео ожалбено решење из

разлога изнетих у њему, које је, као на закону засноване, у свему прихватио и другостепени орган.

При том, у образложењу оспореног решења, тужени орган само констатује да је у поступку утврђено ко је инвеститор и извођач радова, те да је грађевински инспектор извршио преглед објекта у Улици ... и констатовао појаву пукотина на зиду.

Управни суд у Београду налази да се основано тужбом тужиоца указује да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, с обзиром да су при доношењу оспореног решења учињене повреде правила поступка предвиђене одредбом члана 235. став 2. у вези одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер оспорено решење не садржи разлоге који упућују на одлуку каква је донета у диспозитиву, нити су оцењени сви наводи жалбе изјављене против првостепеног решења, а посебно стога, што ни првостепени ни тужени орган нису утврдили узрочно-последичну везу између радова инвеститора на стамбеној згради у Улици ... и појаве пукотина на зиду стамбене зграде у Улици ... , због чега је суд тужбу тужиоца уважио и поништио оспорено решење.

Како је из изнетих разлога оспорено решење обухваћено повредама правила поступка на које је указано, у поновном поступку ће се након правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, уз навођење, у образложењу решења, свих доказа и разлога за правилну и закониту одлуку, донети ново, у свему на закону засновано решење.

Полазећи од изнетог и одредбе чл.33.став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09), којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога што је оспорено решење засновано на утврђеном постојању повреде правила

поступка од стране туженог органа која ће бити отклоњена у поновном поступку одлучивања пред органом управе.

Са изнетих разлога налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), одлучио као у диспозитиву ове одлуке, с тим што су примедбе суда у погледу поступка изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у смислу одредби члана 69. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 07.09.2011. године, 3 У 16839/10

Записничар
Светлана Живановић, с.р.

Председник већа – судија
др Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП